

О.В. Сиром'ятникова, аспірант, НТУ «ХП», м. Харків

ВПЛИВ РЕІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА КАПІТАЛІЗАЦІЮ КОМПАНІЇ

Трансформаційний характер національної економіки зумовлює періодичну зміну ринкового середовища функціонування та розвитку суб'єктів господарювання, особливо машинобудівної галузі. Це зумовлює переорієнтацію в оцінці ефективності їх діяльності з визначення рівня прибутковості на максимізацію рівня капіталізації, яка відображає ринкову вартість компанії, що дозволяє враховувати не тільки поточну результативність їх функціонування, а й фактори дієвості їх стратегічних перспектив розвитку.

Цей висновок підтверджується й міжнародними рейтинговими виданнями, так за версією журналу Forbes рейтинг 2000 найбільших публічних компаній світу оцінюється за такими показниками – виручка, чистий прибуток, активи і ринкова капіталізація, таким чином за своєї суті капіталізація є інтегральною вартісною оцінкою всієї сукупності аспектів функціонування підприємства з урахуванням потенціалу їх розвитку у довгостроковій перспективі.

У більшості досліджень вітчизняних та іноземних науковців, серед яких доречно виділити праці Н.Є. Брюховецької, І.П. Булеєва, В.М. Гейця, А.А. Гриценка, Т.А. Малової, Т.Коупленд та інших, під поняттям «капіталізація» розуміють ринкову вартість компанії, яка підвищується за рахунок перетворення додаткової вартості в капітал, що відбувається завдяки більш ефективному використанню виробничого потенціалу підприємства. Незважаючи на різноплановість та глибину проведених досліджень, питання

впливу реінтеграційних процесів на підвищення ринкової вартості компанії не знайшли свого відображення у наукових публікаціях.

Спираючись на дослідження Г.Хамела та К.К. Прахалада, Д. Кемпбела та інших науковців [1, 2] можна провести декомпозицію цілісних виробничих комплексів за трьома основними блоками, які включають елементи, що визначають ключові компетенції підприємства (відображають його виробничу функцію), допоміжні та обслуговуючі, забезпечують безперервність процесу продукування цінності та взаємодію з зовнішнім середовищем.

Така поелементна детермінація архітекτονіки компанії стає в основі оцінки її основних функціональних блоків, що дозволяє визначити рівень їх ефективності та проводити вчасну реінтеграцію як структурних блоків, так і процесів компанії, та виступає засобом своєчасної адекватної реакції на зміни у зовнішньому середовищі. Визначений підхід дозволяє використовувати управлінський інструментарій та фінансові важелі, що суттєво змінюють погляд на управління компанією, серед них необхідно виділити такі як аутсорсинг, зворотний лізинг, безрегресний факторинг.

Серед показників, що будуть відображати зміну капіталізації компанії, необхідно виділити ROI (рентабельність капіталу, інвестованого в підприємство) і EVA (економічна додана вартість).

Наведені положення висвітлюють принципово новий підхід до управління, спрямованого на збільшення капіталізації та формування стратегії компанії, підвищують її адаптивність та конструктивну гнучкість.

Список літератури: 1. Хамел Г. Конкурируя за будущее: создание рынков завтрашнего дня: [пер. с англ.] / Г. Хамел, К.К. Прахалад. – М.: Олимп-Бизнес, 2002. – С. 48-67. 2. Кэмпбелл Д. Стратегический менеджмент: учебник / Д. Кэмпбелл, Дж. Стоунхаус, Б. Хьюстон; перевод с англ. Н.И. Алмазовой. – М.: Проспект, 2003. – С. 30-36.